



Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De diuina nobis procurata pace. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII PAM-
PHILI EPISCOPI CAE-
SAREAE PALAESTINAE,
Ecclesiasticæ historiæ
Liber Decimus.

De diuina nobis procurata pace.

CAP. I.



Psal. 97.

Ed patri omnipotenti & rerū vniuersarū regi ac gubernatori sit maxima in omnibus gratia: nec minor etiā filio seruatori ac redēptori animarum nostrarū Iesu Christo tribuatur, per quē precamur, vti pace firma & stabili. perpetuo fruamur, sicq; ab omnib; molestiis, cū quæ extrinsecus importari, tū quæ in ipsa interiore cogitatione oriri solēt vacui liberiq; vitā degamus. Ac quoniā tuis præcibus impulsus, sanctissime Pauline, hunc decimū librū historiæ ecclesiasticæ iā oportune illis libris, qui antegressi sunt, apposuimus, tibi hoc quidquid est laboris dicare, tuoq; nomine in lucē edere institui: in quo velut fastigiū toti operi imponētes, tuas laudes prædicabimus. Merito igitur hoc loco in numero perfecto, perfectā & absolutā panegyricā orationē ad dei gloriā illustrādā, cuius auxilio ecclesiæ denuō ædificatæ sunt, accurate cōtexemus: idq; diuino spiritui obsecuti, hoc fere pacto nos cohortanti: Cātare domino canticū nouū, quia mirabilia fecit. Seruauit sibi dextra eius, & brachiū sanctū eius. Notū fecit dominus salutare suū, in cōspectu gentiū reuelauit iustitiā suā. Idcirco sacrosancto dei eloquio hoc nobis canticū recolēdū præcipiēti, hoc nostro sermone cōcinne applaudam: idq; propterea, quod post acerbis & tristes illas ærūnas partim sub oculorū aspectū, partim sub audiendi sensum subiectas, tales res in præsentia cernere, tales etiā laude & præconio efferre per dei gratiā poterimus, quales ante
nostra

nostra tēpora multi reuera iusti, & sancti dei martyres cu-
 pierūt in terra videre, & non viderūt, audire & non au-
 dierūt. Verū hi quam celerrimo cursu sublatis ad superos,
 res multo præstabiliores sunt cōsecuti, & in ipso cælo, &
 paradiso diuinis deliciis perfruuntur. Nos autē hęc be-
 neficia maiora, quam nostræ vitæ cōditio fert, cōfidentes
 sicut egregiā Dei eorundē authoris magnificentiā obitu
 pefcimus: sic illū optimo iure totius animæ viribus colē-
 tes, summe celebramus, & sacras prophetæ prædictiones
 scriptis proditas, veras esse testificamur, in quibus dicitur:
 venite & videte opera domini, quæ posuit prodigia
 super terrā, auferēs bella vsq; ad finē terrę Arcū cōteret
 & cofringet arma, & scuta cōburet igne. Pro quibꝰ adeo
 euidēter in nobis expletis, magnopere lætemur, & deinceps
 ad ea, quę sequuntur pergamus. Vniuersum impiorū
 genus eo modo, qui supra est demōstratus, deletū & ex-
 tinctū est, & ex hominū cōspectu subito ita euanuit, vt aliud
 Dei oraculū videatur ad exitū peruenisse, quod sic
 loquitur. Vidi impiū superexaltatū, & eleuatū, sicut Ce-
 dros Libani, & trāsui & ecce non erat, & quesui locū e-
 ius, & non est inuentus. Dies iā de cætero serena & splen-
 dida, quā nulla nubes sua opacat vmbra, claris cælestis lu-
 minis radiis, ecclesijs Christi per vniuersum orbē efful-
 cit. Neq; gētilibus hunc nostrum insignem triumphum
 deus inuidit, sed eos ex æquo nobiscum omnium bono-
 rum, quę nobis cælitus demississet benignusq; suppeditasset
 effecit participes.

Psal. 45.

Psal. 37.

De ecclesiarum renouatione. CAP. II.

Vniuersum igitur humanū genus graui tyrānorū op-
 pressione liberatū est. Atq; vt alii prioribus malis,
 quibus cōflictari erāt, alia ratione piorū propugna-
 torem, solum verum deum esse ingenue confessi sunt:
 sic nos in primis, qui spem in Christo Dei defixam habe-
 bamus, incredibilem lætitiā aīo percepimus. Quinetiā
 omnium nostrī mentes diuino quodam & cælesti gau-
 dio triumpharunt, dum singula loca tyrannorum sce-
 lere & impietate paulo antē diruta, tanquam post diu-
 turnam & mortiferam vastitatem iam quodam modo
 reuiuiscere, & templa solo æquata, ab ipsis funda-
 mentis

mentis